

ТАҚРИЗИ МУҚАРРИЗИ ХОЛИС

ба диссертатсияи Мирзоҳофизиён Меҳрафкан Мирзоҳофиз дар мавзуи «Таҳқиқи матншиносӣ ва поэтикии осори насрии Аҳмади Ҷом» барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илми фалсафа (PhD), доктор аз рӯи ихтисоси 6D021400 – Адабиётшиносӣ (6D021400 – назарияи адабиёт, матншиносӣ, нусхашиносӣ)

Пажӯҳиши ҷанбаҳои поэтикӣ ва матншиносии насри классикии форсу тоҷик, бавежа осори мансури ирфонӣ аз ҷумлаи масоиле маҳсуб мешавад, ки ниёзмандии бештари адабиёти тоҷикро ба он тақозо мекунад. Мусаллам аст, ки дар ду даҳаи аввали қарни бистуяк дар самти таҳқиқ ва таъйини арзишҳои адабии мероси осори мансур таҳқиқоте муайян аз сӯи як гурӯҳи донишварону олимони кишвар чун Худой Шарифзода, Носирҷон Салимӣ, Умеда Гаффорова, Фаҳриддин Насриддинов, Муътабар Оқилова ва дигарон қорҳои муайяне ба сомон расидаанд, вале пажӯҳиши ҷанбаҳои поэтикии наср дар пайванд бо масоили матншиносии он камтар сурат гирифтааст. Аз ин рӯ, диссертатсияи Мирзоҳофизиён Меҳрафкан Мирзоҳофиз дар мавзӯи «Таҳқиқи матншиносӣ ва поэтикии осори насрии Аҳмади Ҷом» аз ҷумлаи ҷунин таҳқиқоти қобили таваҷҷуҳ ба шумор меравад, ки дар он масоили поэтика ва матншиносии осори насрии яке аз нависандагони соҳиби таълифоти муҳим дар насри ирфонии форсу тоҷик тавҷам ба риштаи таҳқиқ қашида шудааст. Тавре аз муқаддимаи диссертатсия ҳам маълум мегардад, бо сабаби он ки мероси адабии Аҳмади Ҷом дар Тоҷикистон то кунун ба ҷоп нарасидаанд, зиндагинома ва осори бозмонда аз ӯ низ дар сатҳи зарурӣ таҳқиқ нашудааст. Танҳо бахше аз ҷузъиёти рӯзгори суҳанвар дар китобҳои умумии таърихи адабиёти тоҷик, қомусҳо ба таври фишурда баррасӣ гардидаанд. Дарки дурусти зарурат, аҳамият ва муҳимияти мавзуи таҳқиқ ба диссертант имконият додааст, ки ба таври густарда ҷусторҳои дар шинохт ва таҳқиқи адиб ва мероси адабии ӯро дар адабиётшиносии кишварҳои ҳамзабон, ҳоваршиносии Аврупову Осиё анҷом дода, бар ин асос ҳадаф ва вазифаҳои таҳқиқоти ҳешро мушаххас намояд.

Аз мутолеаи муқаддимаи диссертатсия ва вусъати доираи баррасии анҷомдодаи ӯ саҳми шахсияш дар таҳқиқ ва ҳаллу фасли масоили меҳварии таълиф муқаррар мегардад. Фузун бар ин, диссертант дар асоси таҳқиқи анҷомдодаи ҳеш дар ҷанд ҳамоишҳои илмии донишгоҳӣ, вилоятӣ, ҷумҳуриявӣ ва байналмилалӣ ширкат ва суҳанаронӣ намудааст, ки матни баромадҳои ба сурати мақолаи илмӣ дар маҷмуаҳои ин конфронсҳо ба ҷоп расидаанд. Дар умум, аз рӯи натиҷаҳои таҳқиқоти ҳеш 8 мақола ба нашр расонидааст, ки аз ҷумла 4 адади онҳо дар маҷаллаҳои тақризшаванда интишор ёфтаанд.

Суханрониҳои илмӣ ва нашри ин мақолот низ саҳми шахсии ӯро дар пажӯҳиши мавзуи интиҳобшуда ба шоистагӣ муқаррар месозанд.

Боби аввали диссертатсия “Аҳмади Қом ва таҳаввули насри ирфонӣ дар аҳди ӯ” унвон дошта, маҷмуи матолиби он дар ду фасл ва се зерфасл мавриди баррасӣ ва таҳқиқ қарор гирифтаст. Нахуст, бар асоси мутолеаи сарчашмаҳои муътабари адабӣ, тазкираву мақомоту табақот, хоса таълифоти ҳуди Аҳмади Қом зиндагинома ва муҳимтарин лаҳзаҳои рӯзгори адибро баррасӣ ва саҳифаҳои мухталифи онро равшан намудааст. Бегумон ва бо итминон метавон гуфт, ки шарҳи муфассали ҳолномаи Аҳмади Қом бо тақя манобеи муътамад ва муътабар бори аввал дар ин фасли диссертатсияи мавриди тақриз ҷараён гирифтааст. Дар таъйини мақоми маънавии Аҳмади Қом муҳаққиқи ҷавон ба осори суҳанварони пас аз ӯ рӯчуъ намудааст, ки аксаран иродат ва эҳтироми хоси ҳешро дар анвои мухталифи шеърӣ баён доштаанд. Зикри номи Аҳмади Қом ва мартабаи баланди вай дар шеъри шоиронии бузурги форсу тоҷик, чун Ҳофизӣ Шерозӣ, Камоли Хучандӣ, Қосими Анвор, Абдурахмони Қомӣ ва дигарон ба манзалати бузурги маънавиву ирфонии ӯ ишорат мекунад, ки сурудаҳои ин суҳанварон мавриди таҳлилу баррасии диссертант қарор гирифтаанд. Баробари ин, баррасии авзои насри ирфонии форсии тоҷикӣ дар ин боби диссертатсия низ имконият фароҳам овардааст, ки муҳаққиқ аз ин роҳу шеваи таҳқиқ низ ҷойгоҳ ва нақши адибро дар рушди насри форсу тоҷик, бавежа насри ирфонӣ муайян намояд.

Боби дувуми диссертатсия “Нусхашиносӣ ва пажӯҳиши сохториву мавзуии осори насрии Аҳмади Қом” ном дошта, меҳварҳои аслии таҳқиқ дар ду фасл баррасӣ шудаанд. Муаллиф бо дастрасӣ бо ҳазинаи нусхаҳои хаттии китобхонаҳои олам ва феҳристҳои нашршуда нусаҳои хаттии ҳар яке аз осори насрии мавриди таҳқиқро, ки дар китобхонаҳои кишварҳои Ҳинд, Эрон, Туркия, Ўзбекистон, Покистон, Афғонистон ва ғайра маҳфузанд, тавсиф намудааст. Дар идома мавзӯ, муҳтаво ва сохтори мероси насрии ӯ, аз ҷумла “Анис ут-тоибин”, “Равзат-ул-музнибин”, “Сироч-ус-соирин”, “Мифтоҳ-ул-наҷот”, “Бихор -ул-ҳақиқат”, “Кунуз-ул-ҳикмат”, “Рисолаи Самарқандия”-ро ба риштаи таҳқиқ кашидааст. Мабоҳиси марбут ба сохторшиносӣ, мавзӯ ва мундариҷа, сабаб ва заминаҳои таълифи расоил, ки аз арзиши муҳими илмӣ бархурдоранд, низ бори аввал дар адабиётшиносии тоҷик мавриди омӯзиш қарор гирифтаанд ва натиҷагирӣ муаллиф арзиш ва аҳамияти таълифи ӯро афзудааст.

Боби савуми диссертатсия “Баррасии хусусиятҳои поэтикӣ ва матншиносии осори насрии Аҳмади Қом” ном дошта, аз ҷаҳор фасл ва се зерфасл таркиб ёфтааст. Баррасиҳои илмӣ диссертант бо таҳқиқи масоили сабки осори насрии адиб оғоз ёфта, бо пажӯҳиши ҷанбаҳои поэтикӣ таълифоти мазкур идома меёбад. Муаллифи диссертатсия дуруст натиҷагирӣ кардааст, ки ҳарчанд роҷеъ ба сабки таълифоти

настри классикии форсу тоҷик пажухишоти фаровоне ба қалам омадааст, вале шеваи нигориши Аҳмади Ҷом аз ин таҳқиқот берун мондааст. Аз ин рӯ, ба сурати мушаххас дар 12 банд муҳимтарин хусусиятҳои сабки осори насрии Аҳмади Ҷомро баррасӣ кардааст, ки қорбурди санооти бадеӣ, нуфузи сачъ, истифодаи вожагони қухан, таркиботи арабӣ, оёту аҳодис аз ҷумлаи онҳо мебошанд. Ашъори мавриди истифодаи Аҳмади Ҷом дар таркиби осори насриаш низ дар се даста- ашъори шуарои пешин, ашъори худи адиб ва ашъори арабӣ баррасӣ ва таҳқиқ шудаанд.

Таҳқиқи матшиносии осори насрии Аҳмади Ҷом низ дар фасли алоҳидаи ин боб сурат гирифтааст. Муаллиф нахуст нашрҳои анҷомёфтаи мероси насрии Аҳмади Ҷомро баррасӣ намуда, нусхаҳои хаттии аз назари тасҳеҳкунандагони ин мутун дурмондаро мушаххас намудааст. Дар идома тибқи муқоисаву муқобалаи матни нашрҳои анҷомёфтаи осори Аҳмади Ҷом бо нусхаҳои хаттии дар ихтиёрдошта диссертант афтоғиҳои матнӣ, ғалатҳои чопиро дақиқ намуда, гунаҳои саҳеҳи онҳоро манзур намудааст, ки воқеан таҳлилҳои мазкур дар қори тасҳеҳи дурусти мутуни осори насрии адиб кӯмак хоҳанд кард.

Хулосаҳои илмии диссертатсия дар 22 банд натиҷаҳои қуллии ба даст омада дар ҷараёни таҳқиқи меҳварҳои аслии онро муқаррар сохтаанд. Рисола ба сабки шеваи илмӣ, қорқарди дуруст ва муносиби сарчашмаву осори таҳқиқӣ ба қалам омада, барои расидан ба ҳадафҳои аслии пажухишии худ диссертант аз маводу матолиби фаровони манобеи адабиву таърихӣ ва осори таҳқиқӣ истифода кардааст.

Баробари дастовардҳо дар рисола баъзе қамбудихо низ ҷой доранд, ки барқараф намудани онҳо дар тақмили арзиш ва аҳамияти илмии диссертатсия мувофиқи мақсад мебошад.

1. Дар ҷараёни мутолеи диссертатсия ба назар мерасад, ки диссертант нахуст дар баҳши дараҷаи омӯхта шудани мавзӯ дар бораи муҳимтарин таҳқиқоти дар адабиётшиносии ватаниву хориҷӣ ба анҷом расида изҳори назар мекунад. Баъдан дар боби аввали диссертатсия бори дигар ба масъалаи мазкур рӯҷу кардааст. Ба назари мо, зикри маълумот дар бораи пажӯҳишҳои анҷомёфта дар қисмати муқаддима қифоя аст, чун дар боби аввал овардани он навъе тақрори маълумотро мемонад.

2. Дар матни диссертатсия баъзе ғалатҳо ба қашм мерасанд. Аз ҷумла баъзеи онҳо дар матни ашъори мавриди истифода мушоҳида мешавад. Ислоҳи ин қамбудихо ба салоҳи қори диссертант аст.

Маҷмуи ин эродҳо ҳислати тавсиявӣ дошта, ба ҳеҷ вачҳ арзиши илмии диссертатсияро қоҳиш намедиханд. Ба таври қуллии метавон изҳор дошт, ки диссертатсияи Мирзоқофизӣён Меҳрафқан Мирзоқофиз дар мавзӯи «Таҳқиқи матншиносӣ ва поэтиқии осори насрии Аҳмади Ҷом» қори анҷомёфта ба шумор меравад ва он ба талаботи Қомиссияи Олии Аттетсатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки барои дарёфти дараҷаи илмии доктори илми фалсафа (PhD), доктор аз

рӯи ихтисоси 6D021400 – Адабиётшиносӣ (6D021400 – назарияи адабиёт, матншиносӣ, нусхашиносӣ) муқаррар шудааст, мувофиқ мебошад.

Аз ин рӯ, барои ҳимоя ба Шӯрои диссертатсионии 6D-КOA-037 назди МДТ «Донишгоҳи давлатии Хуҷанд ба номи академик Б. Ғафуров тавсия мешавад.

Муқарризи ҳолис:

доктори илмҳои филологӣ,
профессори кафедраи адабиёти классикии тоҷики
МДТ «Донишгоҳи давлатии Хуҷанд
ба номи академик Бобоҷон Ғафуров»

Нуров Н. Н.

Маълумот барои тамос:

Суроға: 735700, Ҷумҳурии Тоҷикистон,
вилояти Суғд, ш. Хуҷанд, Хуррамшаҳр, 38
Тел: 992 928763797 E-mail: nurali74@mail.ru

Имзои доктори илмҳои филологӣ,
профессор Нуралӣ Нуровро тасдиқ мекунам:
Сардори Раёсати кадрҳо ва корҳои махсус

Э. Наврӯзов

Маълумот барои тамос:

Суроға: 735700 ш.Хуҷанд, гузаргоҳи Мавлонбеков 1.
Тел: (+992) 90040202 E-mail: n.ehson@mail.ru